

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 729

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 291 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „ <i>cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei</i> ” din Codul de procedură civilă și ale art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2–4
Decizia nr. 395 din 19 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale art. 53 alin. (2) și art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	5–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.290. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Ghidului solicitantului pentru măsura VIII 1 Supravegherea maritimă integrată din POPAM 2014—2020	8
5.341. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.319/2004 pentru aprobarea Actului constitutiv al Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A.	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 291**

din 26 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „cu darea unei cauțiuni în quantum de 1.000 lei” din Codul de procedură civilă și ale art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „cu darea unei cauțiuni în quantum de 1.000 lei” din Codul de procedură civilă și ale art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Eugeniu Dragoș Petria în Dosarul nr. 4.712/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Marcela Ifrim în Dosarul nr. 963/44/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă și de Marin Melinescu în Dosarul nr. 1.798/54/2016/a1 al Curții de Apel Craiova Secția I civilă și care formează obiectul dosarelor Curții — Constituționale nr. 1.366D/2016, nr. 2.696D/2016 și nr. 768D/2017.

2. Dezbaterele au avut loc în ședința publică din 19 aprilie 2018, în prezența autorului excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 1.366D/2016, domnul Eugeniu Dragoș Petria, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a dispus conexarea dosarelor nr. 2.696D/2016 și nr. 768D/2017 la Dosarul nr. 1.366D/2016, și, având în vedere cererea formulată de partea prezentă de amânare a pronunțării pentru a depune concluzii scrise, Curtea, în conformitate cu prevederile art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru 26 aprilie 2018, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 13 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.712/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Eugeniu Dragoș Petria într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de ajutor public judiciar sub forma scutirii de la plata taxei judiciare de timbru în quantum de 100 lei și a cauțiunii aferente cererii de strămutare.

4. Prin Încheierea din 2 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 963/44/2016, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „cu darea unei cauțiuni în quantum de 1.000 lei” din Codul de procedură civilă și ale art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Marcela Ifrim într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a cauzei aflate pe rolul Judecătoriei Adjud, formulată în cadrul unei cereri de strămutare.

5. Prin Încheierea din 14 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.798/54/2016/a1, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Marin Melinescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a taxei judiciare de timbru în quantum de 100 lei aferente formulării unei cereri de strămutare.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prin instituirea cauțiunii de 1.000 lei pentru suspendarea judecării procesului propus pentru strămutare, instituie o barieră financiară de netrecut, o îngrădire care provoacă excluderea celor săraci de la accesul liber la justiție, care devine, astfel, un drept constituțional golit de conținut. Se instituie o discriminare, pe criterii financiare, a persoanelor cu venituri mici, care nu pot susține niciodată un proces, deoarece trebuie să plătească cel puțin o taxă judiciară de timbru.

7. Referitor la taxa judiciară de timbru se susține că aceasta este una excesivă. Principiul potrivit căruia orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime trebuie să se reflecte și în garantarea efectivă a acestuia în condițiile de accesibilitate. Astfel, statul este ținut să acorde oricărei persoane toate facilitățile rezonabile de drept și de fapt pentru a accede la instanță. La stabilirea în sarcina justițiabilului a taxei judiciare de timbru trebuie să se țină seama de situația personală și nevoile acestuia, compararea veniturilor cu veniturile medii sau minime lunare. Se mai arată că dispozițiile ordonanței de urgență nu reprezintă o echivalență a serviciului taxabil din moment ce nu se varsă în bugetul prestatorului de servicii, ci primesc o altă destinație.

8. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește cererea de strămutare, legiuitorul a instituit plata unei cauțiuni, într-un quantum fix, obligația fiind în egală măsură aplicabilă tuturor subiectelor de drept care formulează astfel de cereri, fiind așadar previzibilă. Această cauțiune reprezintă o condiție prealabilă a suspendării judecării procesului de instanță de la

care se cere strămutarea, prin instituirea căreia se urmărește descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale și este destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea măsurii suspendării. Instanța mai apreciază că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru.

9. **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată că, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, astfel încât plata taxelor judiciare de timbru reprezintă o obligație constituțională a acestora. Justiția reprezintă un serviciu public, care presupune costuri ce sunt suportate de către stat de la bugetul public, statul fiind îndreptățit să instituie taxe prin care să se acopere parte din cheltuielile suportate cu susținerea acestui serviciu.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă și ale art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Având în vedere motivarea excepției, Curtea reține ca obiect al acesteia dispozițiile art. 143 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „*cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei*” din Codul de procedură civilă și ale art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „(1) *La solicitarea celui interesat, completul de judecată poate dispune, dacă este cazul, suspendarea judecării procesului, cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei. Pentru motive temeinice, suspendarea poate fi dispusă în aceleași condiții, fără citarea părților, chiar înainte de primul termen de judecată.*”;

— Art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „*Următoarele cereri formulate în cursul procesului sau în legătură cu un proces se taxează astfel: [...]*

b) cereri de strămutare în materie civilă — 100 lei;”.

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum acesta se interpretează potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 privind contribuțiile financiare și art. 124 alin. (2) privind unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 143 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „*cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei*” din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014, paragraful 27, sau Decizia nr. 615 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.048 din 27 decembrie 2016, paragrafele 13—18, a constatat constituționalitatea acestora.

19. Prin deciziile menționate, Curtea a statuat că, prin instituirea cauțiunii, legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Instituirea acestei obligații de consemnare a cauțiunii reprezintă o măsură legislativă adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între cerințele de interes general protejate de legiuitor — prevenirea exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale și îndeplinirea părții care a suferit eventualele pagube — și interesul individual al justițiabilului de a avea acces efectiv la instanță în vederea folosirii mijloacelor procedurale puse la dispoziția sa.

20. Prin urmare, instituirea unei cauțiuni nu contravine art. 21 și art. 44 din Constituție și nici art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Distinct de cele reținute în deciziile menționate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere nici principiului constituțional al egalității în drepturi, aplicându-se, în mod corespunzător, tuturor celor aflați în ipoteza normei.

22. În continuare, referitor la dispozițiile art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin Decizia nr. 745 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 8 februarie 2018, Curtea a reținut că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit. În cadrul mecanismului statului, funcția de restabilire a ordinii de drept, ce se realizează de către autoritatea judecătorească, este de fapt un serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat. În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu se afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu. De asemenea, accesul liber la justiție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora.

23. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”, Curtea a arătat că plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. S-a reținut totodată că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

24. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57).

25. Curtea a mai subliniat că nu se poate vorbi despre un quantum împovărător al taxei judiciare de timbru, acesta fiind unul rezonabil, în quantum fix de 100 lei, care nu este de natură a afecta justițiabilul din punct de vedere financiar. Ca atare, nu pot fi reținute criticile referitoare la restricționarea accesului la justiție prin instituirea acestor taxe fixe, datorată în cazul depunerii unei cereri de strămutare în materie civilă, și nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată.

26. De altfel, în ipoteza în care ar exista situații în care părțile să nu poată plăti taxele de timbru din cauza quantumului excesiv al acestora și, în consecință, să nu se poată adresa justiției, Curtea a menționat că legiuitorul a instituit, prin prevederile art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție. Aprecierea legalității și temeiniciei cererilor întemeiate pe dispozițiile mai sus citate se realizează de către instanța de judecată în temeiul prerogativelor conferite de Constituție și legi, pe baza probelor care însoțesc aceste cereri.

27. În ce privește critica privind destinația sumelor provenite din taxa judiciară de timbru, prin Decizia nr. 118 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13 mai 2014, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor

constituționale, este dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească destinația impozitelor și taxelor, precum și a altor venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, în condițiile legii. Totodată, prin Decizia nr. 931 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2013, Curtea a reținut că, potrivit principiului realității bugetare sau neafectării veniturilor bugetare, veniturile se înscriu în buget pe surse de proveniență, iar cheltuielile pe acțiuni și obiective concrete, astfel încât veniturile, odată intrate în buget, se depersonalizează și servesc la efectuarea cheltuielilor în ordinea prevăzută în buget. Acest principiu este determinat de necesitățile practice ale execuției bugetare, care au demonstrat că o afectare inițială a unui venit poate conduce fie la imposibilitatea realizării obiectivului finanțat, fie la cheltuirea întregului venit, deși necesitățile nu o impun. Calificarea unor surse de venituri ca aparținând bugetului de stat sau bugetelor locale este o decizie de oportunitate bugetară ce poate fi censurată de Curtea Constituțională numai în situația în care funcționarea unei puteri a statului este pusă în pericol, ceea ce în speță nu este cazul.

28. Totodată, Curtea a constatat că independența financiară a justiției nu este dată de destinația taxei judiciare de timbru, ci de existența în sine a unor alocații bugetare suficiente pentru a se asigura buna funcționare a instanțelor. Taxele judiciare de timbru constituie o contraprestație raportat la actul de justiție, însă faptul că ele nu se fac venit la bugetul afectat sistemului justiției nu înseamnă automat că o asemenea taxă nu are un scop legitim. Statul poate să acorde o altă destinație sumelor de bani provenite din contraprestația efectuată la serviciul public prestat de instanțele judecătorești, respectiv ca acestea să se facă venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia debitorul își are domiciliul sau, după caz, sediul fiscal.

29. Dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză, nefiind constatată încălcarea vreunui drept sau vreunei libertăți fundamentale.

30. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugeniu Dragoș Petria în Dosarul nr. 4.712/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Marcela Ifrim în Dosarul nr. 963/44/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă și de Marin Melinescu în Dosarul nr. 1.798/54/2016/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 143 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „*cu darea unei cauțiuni în quantum de 1.000 lei*” din Codul de procedură civilă și ale art. 9 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Curții de Apel Galați — Secția I civilă și Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 395

din 19 iunie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale art. 53 alin. (2) și art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale art. 53 alin. (2) și art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Ionel I. Arjocu, Radu I. Arjocu, Tudorel I. Arjocu, Domnica I. Ursulescu și Haralambie I. Arjocu în Dosarul nr. 2.332/263/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.218D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentatului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor din Constituție invocate de autorii acesteia. Astfel, precizează că nicio prevedere din Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate doar în condițiile legii. Arată că în acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.332/263/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și ale art. 53 alin. (2) și art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Ionel I. Arjocu, Radu I. Arjocu, Tudorel I. Arjocu, Domnica I. Ursulescu și Haralambie I. Arjocu

într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva deciziei prin care Tribunalul Gorj a admis apelul formulat de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Gorj împotriva sentinței prin care Judecătoria Motru a admis acțiunea reclamanților autori ai excepției și a obligat Comisia locală de fond funciar Padeș să întocmească documentația necesară eliberării, pe numele acestora, a titlului de proprietate pentru o suprafață cu vegetație forestieră.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 și cele ale art. 53 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 aduc atingere dreptului de acces liber la justiție, în mod echitabil și nediscriminatoriu, încălcându-se dispozițiile art. 129 din Constituție și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, prin limitarea competenței în procesele ce decurg din fondul funciar numai la nivelul judecătorei, indiferent de valoarea obiectului cererii [care, în cazul de față, depășește limita de 200.000 lei instituită de art. 94 pct. 1 lit. k) din Codul de procedură civilă] și, în același timp, limitarea căilor de atac doar la apel [deși limita de 500.000 lei prevăzută de art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă este depășită], reprezintă o încălcare a dreptului la o judecată echitabilă, nediscriminatorie. Autorii excepției arată că textul se justifică în condițiile în care a fost instituită excepția impusă de Legea nr. 18/1991, respectiv obiectul litigiilor funciare care nu putea să depășească 10 ha. Însă, ulterior, obiectul retrocedărilor terenurilor preluate abuziv a fost majorat, fără ca dispozițiile art. 53 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 să fi fost modificate, cu atât mai mult cu cât și dispozițiile referitoare la competența instanțelor au fost modificate de-a lungul celor 25 de ani ce au urmat Legii nr. 18/1991. Susțin că interesul general privind cauzele de fond funciar, timpul foarte îndelungat scurs de la formularea cererilor de restituire, nesoluționarea acestora de către autoritățile locale și numărul mare de litigii justifică necesitatea modificării dispozițiilor referitoare la competența instanțelor de soluționare a căilor de atac în cazul litigiilor de fond funciar, în sensul reglementării acestora în concordanță cu noile dispoziții ale Codului de procedură civilă actual, prin acordarea posibilității de a introduce cererea de chemare în judecată la o instanță superioară, dacă obiectul acesteia depășește ca valoare suma de 200.000 lei și posibilitatea atacării și cu recurs a deciziei emise prin încălcarea normelor de drept material și pentru celelalte motive de recurs enumerate de art. 488 din Codul de procedură civilă. Limitarea competenței la nivelul judecătorei și a căii de atac doar la nivelul tribunalului, indiferent de valoarea obiectului cererii și imposibilitatea formulării recursului în cazurile prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă reprezintă o încălcare a dreptului de acces liber la justiție.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale cu privire la dispozițiile supuse controlului în cauza de față.

9. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, deoarece măsura impusă de legiuitor cu privire la atacarea doar cu recurs a hotărârilor promulgate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță nu este de natură a aduce atingere accesului liber la justiție, întrucât acesta este îndrituit să stabilească folosirea unora sau să restrângă exercițiul altor căi de atac.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 5 alin. (1) din titlul XIII — *Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare* al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, precum și cele ale art. 53 alin. (2) și ale art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998. În ce privește dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 247/2005, Curtea observă că, așa cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia critică doar prevederile tezei întâi din acesta, astfel că obiectul excepției se va limita doar la acestea. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII — *Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare* al Legii nr. 247/2005:

„(1) Hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sunt supuse numai recursului.”;

— Art. 53 alin. (2) din Legea nr. 18/1991: „(2) Împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare.”;

— Art. 59 din Legea nr. 18/1991: „Sentința civilă pronunțată de instanța menționată la art. 58 [judecătoria, s.n.] este supusă

căilor de atac prevăzute în Codul de procedură civilă, cu respectarea dispozițiilor legale în materie.”.

13. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 129 din Constituție, care consacră dreptul părților interesate și al Ministerului Public de a exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile legii, și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil. De asemenea, din motivarea excepției, rezultă că autorii acesteia își raportează criticile de neconstituționalitate și la dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, privind dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele de lege criticate instituie, prin art. 53 alin. (2) din Legea nr. 18/1991, competența materială a judecătoriei în ce privește soluționarea plângerii formulate împotriva hotărârilor emise de comisiile județene de fond funciar, prin care acestea soluționează contestațiile formulate față de măsurile stabilite de comisiile locale și, după caz, le validează ori invalidează. Potrivit art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005, sentința pronunțată de judecătoria poate fi atacată doar cu recurs. În ce privește conținutul normativ al acestei ultime dispoziții legale, Curtea apreciază că trebuie coroborată cu prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, care stabilesc că, ori de câte ori printr-o lege specială se prevede că hotărârea judecătorească de primă instanță este „supusă recursului”, aceasta va fi supusă numai apelului la instanța ierarhic superioară, ținând cont, în același timp, și de noua concepție legislativă instituită prin actualul Cod de procedură civilă cu privire la căile de atac, în sensul că recursul reprezintă o cale extraordinară de atac.

15. Autorii excepției critică faptul că textele de lege supuse controlului de constituționalitate nu sunt corelate cu prevederile din Codul de procedură civilă în prezent în vigoare, care stabilesc alte reguli de competență materială. Astfel, potrivit art. 94 pct. 1 lit. k) din Codul de procedură civilă, judecătorii judecă în primă instanță orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei, inclusiv. Or în cauza dedusă judecării se susține că obiectul litigiului valorează mai mult decât pragul stabilit de textul menționat, ceea ce ar atrage competența tribunalului de a judeca procesul în primă instanță, având în vedere că, potrivit art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, tribunalele judecă, în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe, deci și cererile evaluabile în bani în valoare de peste 200.000 lei, așa cum rezultă din coroborarea cu art. 94 pct. 1 lit. k).

16. Față de aceste critici, Curtea reține, însă, că, în conformitate cu prevederile art. 94 pct. 3 din Codul de procedură civilă, judecătorii judecă „orice alte cereri date prin lege în competența lor”, pe lângă toate tipurile de procese enumerate. Totodată observă că dispozițiile Codului de procedură civilă instituie procedura de drept comun în materie civilă, astfel cum se precizează expres în art. 2 alin. (1) din acesta. Alin. (2) al aceluiași articol prevede însă că dispozițiile codului se aplică și în alte materii, dar numai în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare. Aceasta constituie o expresie a principiului *specialia generalibus derogant*, în

virtutea căruia pot fi instituite reguli deosebite pentru anumite domenii care necesită o viziune normativă diferită, determinată de anumite specificități. Or textele de lege criticate în cauza de față reprezintă astfel de norme derogatorii, caracteristice procedurii reconstituirii dreptului de proprietate privată în materia fondului funciar, pe care legiuitorul a înțeles să o reglementeze astfel încât să asigure judecarea cu celeritate, de natură să dea satisfacție rapidă solicitanților și să clarifice situația juridică a terenurilor în discuție. De altfel, în acest sens, Curtea observă că prevederile din Legea nr. 247/2005, criticate în cauza de față, fac parte din titlul XIII al acestei legi, denumit „*Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare*”, ceea ce denotă intenția legiuitorului de a crea reguli speciale care să asigure fluidizarea soluționării acestui tip de procese.

17. Totodată, Curtea reține că, prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 416 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, Decizia nr. 21 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 27 ianuarie 2009, Decizia nr. 1.046 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 19 august 2009, sau Decizia nr. 304 din 1 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 12 aprilie 2011, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005, ce constituie și în cauza de față obiect al excepției, a constatat că prevederile criticate sunt norme de procedură edictate de legiuitor în virtutea competenței sale constituționale. De asemenea, Curtea a subliniat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează principial, în art. 129, că „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, iar potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești*

și procedura de judecată sunt prevăzute prin lege”. Sub aspectul existenței unei singure căi de atac împotriva hotărârilor pronunțate în materia fondului funciar, Curtea a reamintit, prin deciziile mai sus menționate, că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

18. Tot astfel, prin Decizia nr. 1.232 din 6 octombrie 2009, instanța de contencios constituțional a constatat că nicio dispoziție din Legea fundamentală nu prevede obligativitatea instituirii unor căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești, ci numai dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. În jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că procesul echitabil nu presupune în mod imperios existența mai multor grade de jurisdicție și nici exercitarea acestor căi de atac de către toate părțile din proces.

19. Prin Decizia nr. 542 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.123 din 13 decembrie 2005, pronunțându-se asupra constituționalității prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, Curtea a apreciat că rațiunea pentru care soluționarea plângerilor împotriva actelor administrative menționate este lăsată în competența judecătoriei este aceea a asigurării celerității judecării proceselor în materia fondului funciar. În plus, în cauza de față, Curtea reține că nu este relevantă invocarea criteriului valoric al obiectului cererii pentru stabilirea instanței competente sub aspect material, ci normele speciale, derogatorii de la procedura comună, edictate în considerarea particularității proceselor în materia fondului funciar, dar cu respectarea exigențelor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, incluzând posibilitatea de a utiliza căile de atac prevăzute de lege, așa cum s-a arătat mai sus.

20. Cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența citată sunt pe deplin aplicabile și în cauza de față.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionel I. Arjocu, Radu I. Arjocu, Tudorel I. Arjocu, Domnica I. Ursulescu și Haralambie I. Arjocu în Dosarul nr. 2.332/263/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că prevederile art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, și ale art. 53 alin. (2) și art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea Ghidului solicitantului pentru măsura VIII 1 Supravegherea maritimă integrată din POPAM 2014—2020

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale pescuit — Autoritatea de management pentru POPAM nr. 325.589 din 16.07.2018, în baza prevederilor:

— Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului;

— Regulamentului nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului nr. 1.605/2002 al Consiliului;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se aprobă Ghidul solicitantului pentru măsura VIII 1 Supravegherea maritimă integrată din POPAM 2014—2020, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dănuț Alexandru Potor,

secretar de stat

București, 2 august 2018.

Nr. 1.290.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**privind modificarea anexei la Ordinul ministrului
transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.319/2004
pentru aprobarea Actului constitutiv al Companiei Naționale
de Investiții „C.N.I.” — S.A.**

În temeiul art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.319/2004 pentru aprobarea Actului constitutiv al Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 27 ianuarie 2005, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Adriana Mihaela Udroui,
subsecretar de stat

București, 20 iulie 2018.
Nr. 5.341.

ANEXĂ

(Anexa la Ordinul nr. 2.319/2004)

ACTUL CONSTITUTIV**al Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A.****CAPITOLUL I****Denumirea, forma juridică, sediul, durata**

Art. 1. — (1) Denumirea societății este Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., denumită în continuare *C.N.I.*

(2) Sigla C.N.I. este prezentată în anexa care face parte integrantă din prezentul act constitutiv.

(3) În toate actele, facturile, scrisorile sau publicațiile emanând de la C.N.I. se menționează denumirea acesteia, urmată de cuvintele „societate pe acțiuni” sau de inițialele „S.A.”, capitalul social, din care cel efectiv vărsat potrivit ultimului bilanț contabil aprobat, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului, codul unic de înregistrare și atributul fiscal.

Art. 2. — C.N.I. este persoană juridică română având forma juridică de societate pe acțiuni, care își desfășoară activitatea în conformitate cu legile române și cu prezentul act constitutiv.

Art. 3. — (1) Sediul social al C.N.I. este în municipiul București, sectorul 5, Piața Națiunilor Unite nr. 9, parter și mezanin, bloc 107. C.N.I. are punct de lucru în municipiul București, sectorul 5, Piața Națiunilor Unite nr. 8, parter și mezanin, bloc 108.

(2) Sediul social al C.N.I. poate fi schimbat în aceeași localitate sau în altă localitate din România, pe baza hotărârii adunării generale a acționarilor, potrivit legii.

(3) C.N.I. poate înființa filiale, sucursale, reprezentanțe, agenții și alte asemenea subunități, în țară și în străinătate, în condițiile legii, cu respectarea art. 1 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — C.N.I. se constituie pe durată nelimitată, cu începere de la data înmatriculării ei la oficiul registrului comerțului.

CAPITOLUL II**Scopul și obiectul de activitate**

Art. 5. — (1) C.N.I. realizează programele de investiții cuprinse în cadrul Programului național de construcții de interes public sau social, prevăzut în anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 25/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și programe proprii de investiții.

(2) În calitate de agenție de implementare, CNI derulează Proiectul „Sistem integrat de reabilitare a sistemelor de alimentare cu apă și canalizare, a stațiilor de tratare a apei potabile și stațiilor de epurare a apelor uzate în localitățile cu o populație de până la 50.000 de locuitori”, conform Legii nr. 224/2007 privind ratificarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la 2 februarie 2007 la București și la 9 februarie 2007 la Paris, pentru finanțarea primei faze a Proiectului „Sistem integrat de reabilitare a sistemelor de alimentare cu apă și canalizare, a stațiilor de tratare a apei potabile și stațiilor de epurare a apelor uzate în localitățile cu o populație de până la 50.000 de locuitori”, cu completările ulterioare.

(3) C.N.I. poate realiza orice alte activități conform obiectului său de activitate.

Art. 6. — (1) Obiectul principal de activitate constă în:

4110 — Dezvoltare (promovare) imobiliară

Obiectul secundar de activitate constă în:

1723 — Fabricarea articolelor de papetărie

1812 — Alte activități de tipărire n.c.a.

2892 — Fabricarea utilajelor pentru extracție și construcții

3299 — Fabricarea altor produse manufacturiere n.c.a.

3312 — Repararea mașinilor

3320 — Instalarea mașinilor și echipamentelor industriale

4120 — Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale

4211 — Lucrări de construcții a drumurilor și autostrăzilor

4212 — Lucrări de construcții a căilor ferate de suprafață și subterane

4213 — Construcția de poduri și tuneluri

4221 — Lucrări de construcții a proiectelor utilitare pentru fluide

4222 — Lucrări de construcții a proiectelor utilitare pentru electricitate și telecomunicații

4299 — Lucrări de construcții a altor proiecte inginerești n.c.a.

4311 — Lucrări de demolare a construcțiilor

4312 — Lucrări de pregătire a terenului

4313 — Lucrări de foraj și sondaj pentru construcții

4321 — Lucrări de instalații electrice

4322 — Lucrări de instalații sanitare, de încălzire și de aer condiționat

4329 — Alte lucrări de instalații pentru construcții

4331 — Lucrări de ipsoserie

4332 — Lucrări de tâmplărie și dulgherie

4333 — Lucrări de pardosire și placare a pereților

4334 — Lucrări de vopsitorie, zugrăveli și montări de geamuri

4339 — Alte lucrări de finisare

4391 — Lucrări de învelitori, șarpante și terase la construcții

4399 — Alte lucrări speciale de construcții n.c.a.

4613 — Intermedieri în comerțul cu material lemnos și materiale de construcții

4614 — Intermedieri în comerțul cu mașini, echipamente industriale, nave și avioane

4662 — Comerț cu ridicata al mașinilor-unelte

4663 — Comerț cu ridicata al mașinilor pentru industria minieră și construcții

4669 — Comerț cu ridicata al altor mașini și echipamente

4673 — Comerț cu ridicata al materialului lemnos și al materialelor de construcții și echipamentelor sanitare

4674 — Comerț cu ridicata al echipamentelor și furniturilor de fierărie pentru instalații sanitare și de încălzire

4690 — Comerț cu ridicata nespecializat

5811 — Activități de editare a cărților

5812 — Activități de editare de ghiduri, compendii, liste de adrese și similare

5814 — Activități de editare a revistelor și periodicelor

5819 — Alte activități de editare

5920 — Activități de realizare a înregistrărilor audio și activități de editare muzicală

6399 — Alte activități de servicii informaționale n.c.a.

6810 — Cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii

6820 — Închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate

6832 — Administrarea imobilelor pe bază de comision sau contract

7111 — Activități de arhitectură

7112 — Activități de inginerie și consultanță tehnică legate de acestea

7120 — Activități de testări și analize tehnice

7311 — Activități ale agențiilor de publicitate

7312 — Servicii de reprezentare media

7320 — Activități de studiere a pieței și de sondare a opiniei publice

7410 — Activități de design specializat

7490 — Alte activități profesionale, științifice și tehnice n.c.a.

7732 — Activități de închiriere și leasing cu mașini și echipamente pentru construcții

7739 — Activități de închiriere și leasing cu alte mașini, echipamente și bunuri tangibile n.c.a.

7740 — Leasing cu bunuri intangibile (exclusiv financiare)

8020 — Activități de servicii privind sistemele de securizare

8110 — Activități de servicii suport combinate

8230 — Activități de organizare a expozițiilor, târgurilor și congreselor

8291 — Activități ale agențiilor de colectare și a birourilor (oficiilor) de raportare a creditului

8299 — Alte activități de servicii suport pentru întreprinderi n.c.a.

(2) În scopul obținerii de venituri pentru acoperirea cheltuielilor de organizare și funcționare a societății, C.N.I. desfășoară activități de interes public sau social, precum și activități de investiții pentru realizarea construcțiilor și desfășoară, în principal, activitățile prevăzute la art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Construcțiile de interes public sau social executate prin C.N.I. vor fi amplasate pe terenuri proprietate publică sau privată a statului, pe terenuri ale unităților administrativ-teritoriale, terenuri ale altor instituții publice, precum și pe terenuri proprietate privată a unor persoane fizice ori juridice, în funcție de sursa de finanțare, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Realizarea Programului național de construcții de interes public sau social se face de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin C.N.I., cu aplicarea procedurilor de achiziție publică, în condițiile legii.

(5) În conformitate cu art. 6 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare, C.N.I. desfășoară activități de supraveghere a proiectării, executării lucrărilor și derulării Programului național de construcții de

interes public sau social, precum și recepția lucrărilor executate, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(6) Sursele de finanțare pentru derularea Programului național de construcții de interes public sau social sunt cele prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Finanțarea Proiectului „Sistem integrat de reabilitare a sistemelor de alimentare cu apă și canalizare, a stațiilor de tratare a apei potabile și stațiilor de epurare a apelor uzate în localitățile cu o populație de până la 50.000 de locuitori” este asigurată din fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, bugetul local al unităților administrativ-teritoriale beneficiare și împrumutul extern acordat de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei.

Art. 7. — (1) În vederea realizării obiectivelor de investiții, altele decât cele care se pot derula în cadrul Programului național de construcții de interes public sau social, C.N.I. poate deține în închiriere sau în folosință gratuită bunuri proprietate privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, pe care le poate folosi în condițiile actului prin care i-a fost dat fiecare dintre aceste bunuri.

(2) C.N.I. poate deține în proprietate bunuri mobile și imobile.

CAPITOLUL III

Capitalul social, acțiunile

Art. 8. — (1) Capitalul social inițial al C.N.I., subscris și vărsat, este de 400.000 lei, împărțit în 160.000 de acțiuni nominative, fiecare acțiune având valoarea de 2,5 lei.

(2) Capitalul social inițial se constituie prin participarea următoarelor companii naționale/societăți naționale:

a) Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța — cu sediul în municipiul Constanța, incinta Portului Constanța, Gara maritimă, județul Constanța, naționalitate română, număr de înregistrare în registrul comerțului: J13/2308/1998 — 100.000 lei, reprezentând 40.000 de acțiuni;

b) Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A. — cu sediul în municipiul București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, naționalitate română, număr de înregistrare în registrul comerțului: J40/9775/1998 — 100.000 lei, reprezentând 40.000 de acțiuni;

c) Compania Națională „Aeroporturi București” — S.A. — cu sediul în orașul Otopeni, Calea Bucureștilor nr. 224E, județul Ilfov, naționalitate română, număr de înregistrare în registrul comerțului: J23/401/2010, cod unic de înregistrare: 26490194 — 125.000 lei, reprezentând 50.000 de acțiuni;

d) Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. Constanța — cu sediul în comuna Agigea, Str. Ecluzei nr. 1, județul Constanța, naționalitate română, număr de înregistrare în registrul comerțului: J13/2361/1998 — 50.000 lei, reprezentând 20.000 de acțiuni;

e) Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați — cu sediul în municipiul Galați, Str. Portului nr. 34, județul Galați, naționalitate română, număr de înregistrare în registrul comerțului: J17/905/1998 — 25.000 lei, reprezentând 10.000 de acțiuni.

(3) Primii administratori ai C.N.I. sunt:

a) Durlenci Constantin Dan, cu cetățenie română, născut la 1.03.1957 în București, Aleea Platanului nr. 9, bl. A43, sc. 2, et. 1, ap. 21, sectorul 5;

b) Cadiș Eugen, cu cetățenia română, născut la 21.05.1949 în satul Turea, Cluj, domiciliat în județul Cluj, localitatea Cluj-Napoca, str. Fântânele nr. 40, bl. V6, sc. 1, ap. 5;

c) Moldoveanu Gheorghe, cu cetățenie română, născut la 6.12.1941 în comuna Seimenii Mari, Constanța, domiciliat în județul Constanța, localitatea Constanța, str. Panait Moșoiu nr. 44;

d) Cîrstoveanu Violeta, cu cetățenie română, născută la 16.11.1960 în Târgoviște, Dâmbovița, domiciliată în București, str. Maica Domnului nr. 18, bl. T50, sc. 1, ap. 47, sectorul 2;

e) Neacșa Petre, cu cetățenie română, născut la 25.07.1964 în comuna Pleșoiu, Olt, domiciliat în județul Vâlcea, localitatea Râmnicu Vâlcea, Splaiul Independenței nr. 2, bl. 4, sc. A, ap. 8;

f) Roman Gheorghe, cu cetățenie română, născut la 20.10.1952 în București, domiciliat în București, Calea Moșilor nr. 298, bl. 48, sc. 2, et. 1, ap. 34, sectorul 2;

g) Nicolau Gheorghe, cu cetățenie română, născut la 18.08.1947 în Constanța, domiciliat în județul Constanța, localitatea Constanța, str. Mircea cel Bătrân nr. 49, bl. RM, sc. A, et. 1, ap. 1;

h) Negoită Marin, cu cetățenie română, născut la 19.10.1945 în București, domiciliat în București, str. Baba Novac nr. 22, bl. 24C, sc. A, et. 12, ap. 49, sectorul 3;

i) Rădulescu Eugen, cu cetățenie română, născut la 16.11.1936 în București, domiciliat în București, Str. Spătarului nr. 1A, sectorul 2;

j) Ciocianu Cornel, cu cetățenie română, născut la 23.10.1967 în București, domiciliat în București, str. Gura Ialomitei nr. 5, bl. PC8, sc. A, et. 1, ap. 3, sectorul 3;

k) Tichileșteanu M. Dumitrița, cu cetățenie română, născută la 4.12.1957 în Băleni, județul Galați, domiciliată în Galați, localitatea Galați, Str. Movilei nr. 2—8, bl. D, sc. 3, ap. 29.

(4) Primii cenzorii ai C.N.I. sunt:

a) Radu Bogdan Ștefan, cu cetățenie română, născut la 27.12.1973 în București, domiciliat în București, aleea Valea Florilor nr. 4, bl. P10, sc. 1, ap. 2, sectorul 6;

b) Roșioru Maria, cu cetățenie română, născută la 20.02.1962 în comuna Negreni, Teleorman, domiciliată în București, Str. Zefirului nr. 19, ap. 3, sectorul 2;

c) Achim Elena, cu cetățenie română, născută la 19.09.1954 în Vâlcele, Constanța, domiciliată în județul Constanța, localitatea Constanța, Str. Daliei nr. 16, bl. L119a4, sc. A, et. 3, ap. 9;

d) Margaritti Doina, cu cetățenie română, născută la 15.03.1959 în Techirghiol, Constanța, domiciliată în județul Constanța, localitatea Eforie Nord, Str. Tisei nr. 13.

(5) Primii cenzorii supleanți ai C.N.I. sunt:

a) Dobre Doina, cu cetățenie română, născută la 1.03.1958 în București, domiciliată în satul Chitila, str. Aurel Vlaicu nr. 8, sc. B, et. 2, ap. 18;

b) Duțulescu Augustin-Mihail, cu cetățenie română, născut la 1.08.1974 în București, domiciliat în București, Str. Unității nr. 87, bl. B11, sc. 1, ap. 42, sectorul 3;

c) Mambet Muniser, cu cetățenie română, născută la 14.03.1956 în comuna Topraisar, Constanța, domiciliată în județul Constanța, localitatea Constanța, bd. Aurel Vlaicu nr. 99, bl. AV2, sc. B, ap. 13;

d) Mergiu Maria, cu cetățenie română, născută la 9.11.1959 în comuna Nicolae Bălcescu, Tulcea, domiciliată în județul Constanța, localitatea Constanța, str. Soveja nr. 83, bl. D.R.30, sc. A, ap. 20;

e) Iordan S. Ionica, cu cetățenie română, născută la 2.12.1956 în comuna Râmniceni, Vrancea, domiciliată în județul Galați, localitatea Galați, Str. Movilei nr. 8, bl. D, sc. 3, ap. 33.

(6) Eventualele modificări ale capitalului social inițial prevăzut la alin. (1) vor fi notificate la registrul comerțului în termen de 30 de zile de la data modificării.

Art. 9. — (1) Acțiunile sunt nominative și vor cuprinde toate elementele prevăzute de lege.

(2) C.N.I. va ține evidența acționarilor și a acțiunilor într-un registru numerotat, sigilat și parafat de către președintele consiliului de administrație. Registrul se păstrează la sediul C.N.I.

Art. 10. — Capitalul social poate fi redus sau majorat pe baza hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor, în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Art. 11. — (1) Fiecare acțiune subscrisă și plătită, potrivit legii, conferă deținătorului dreptul la un vot în adunarea generală a acționarilor, dreptul de a alege și de a fi ales în organele de conducere, dreptul de a participa la distribuirea profitului, conform dispozițiilor legale și prevederilor prezentului act constitutiv, precum și alte drepturi.

(2) Deținerea de acțiuni implică adeziunea de drept la prezentul act constitutiv.

(3) Drepturile și obligațiile legate de acțiuni urmează acțiunile în cazul trecerii lor în proprietatea altor persoane.

(4) Obligațiile C.N.I. sunt garantate cu patrimoniul social al acesteia, iar acționarii răspund numai până la concurența capitalului social subscris.

(5) Patrimoniul C.N.I. nu poate fi grevat de datorii sau de alte obligații personale ale acționarilor. Un creditor al unui acționar poate formula pretenții asupra părții din profitul C.N.I., care i se va repartiza de către adunarea generală a acționarilor, sau asupra cotei-părți convenite acestuia la lichidarea C.N.I., efectuată în condițiile legii și ale prezentului act constitutiv.

(6) În toate raporturile cu C.N.I., aceasta recunoaște pentru fiecare acțiune un singur proprietar.

Art. 12. — Cesiunea parțială sau totală a acțiunilor între acționari și/sau către terți se face în condițiile și cu procedura prevăzute de lege.

Art. 13. — (1) În cazul pierderii uneia sau mai multor acțiuni, proprietarul va trebui să anunțe consiliul de administrație și să facă publică pierderea acestora prin presă.

(2) După 6 luni, acționarul va putea obține un duplicat al acțiunilor pierdute.

CAPITOLUL IV

Adunarea generală a acționarilor

Art. 14. — (1) Adunarea generală a acționarilor este organul de conducere al C.N.I., care decide asupra politicii economice a acesteia și asupra activității ei. Persoanele care exercită drepturile în baza mandatului de reprezentare a acționarilor acționează în conformitate și în limitele mandatului primit de la acționari.

(2) Adunările generale ale acționarilor sunt ordinare și extraordinare.

(3) În adunările generale ale acționarilor, fiecare acționar este reprezentat de un împuternicit mandatat. În plus, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice este reprezentat de 2 împuterniciți mandatați.

(4) Pentru activitatea depusă, împuterniciții mandatați în adunarea generală a acționarilor au dreptul la o indemnizație stabilită în condițiile legii.

(5) Adunarea generală ordinară a acționarilor are următoarele atribuții:

a) aprobă strategia globală de dezvoltare, rețehnologizare, modernizare și politica economico-financiară a C.N.I.;

b) alege membrii consiliului de administrație și cenzorii, inclusiv cenzorii supleanți, îi descarcă de activitate și îi revocă;

c) numește sau demite auditorul financiar și fixează durata minimă a contractului de audit financiar;

d) stabilește indemnizația membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor;

e) stabilește competențele și răspunderile consiliului de administrație și ale cenzorilor și aprobă regulamentul de organizare și funcționare;

f) examinează programele de activitate și proiectul bugetului de venituri și cheltuieli ale C.N.I., propuse de consiliul de administrație, și își dă acordul asupra acestora;

g) aprobă constituirea rezervelor statutare;

h) examinează, aprobă sau modifică situația financiară anuală, după analizarea raportului consiliului de administrație și al cenzorilor, și aprobă repartizarea profitului;

i) fixează dividendele;

j) propune înființarea sau desființarea filialelor;

k) hotărăște cu privire la programul de investiții proprii ale C.N.I. și de reparații capitale și stabilește plafonul valoric de la care competența revine consiliului de administrație;

l) aprobă delegări de competențe pentru consiliul de administrație al C.N.I.;

m) stabilește nivelul garanției cerute administratorilor, în condițiile legii;

n) se pronunță asupra gestiunii administratorilor;

o) hotărăște gajarea, închirierea sau desființarea uneia sau mai multor unități ale C.N.I.

(6) Adunarea generală extraordinară a acționarilor are următoarele atribuții:

a) aprobă structura organizatorică a C.N.I. la nivel central și teritorial;

b) hotărăște cu privire la contractarea de împrumuturi bancare și la acordarea de garanții și stabilește plafonul valoric de la care competența revine consiliului de administrație;

c) hotărăște cu privire la înființarea și desființarea de sucursale, agenții și de alte subunități fără personalitate juridică;

d) hotărăște cu privire la majorarea capitalului social, la modificarea numărului de acțiuni sau a valorii nominale a acestora;

e) hotărăște reducerea capitalului social sau reîntregirea acestuia prin emisiune de noi acțiuni;

f) hotărăște cu privire la mutarea sediului C.N.I.;

g) analizează și propune spre aprobare fuziunea, divizarea, dizolvarea și lichidarea C.N.I.;

h) hotărăște cu privire la modificarea și completarea obiectului de activitate al C.N.I.;

i) aprobă asocierea, în vederea constituirii de noi societăți, sau participarea cu capital la alte societăți;

j) hotărăște conversia acțiunilor nominative în acțiuni la purtător;

k) hotărăște cu privire la acționarea în justiție a membrilor consiliului de administrație, a directorului general și a cenzorilor pentru pagubele pricinuite C.N.I.;

l) hotărăște emisiunea de obligațiuni și conversia unei categorii de obligațiuni în altă categorie sau în acțiuni;

m) conversia acțiunilor dintr-o categorie în cealaltă;

n) hotărăște cu privire la orice modificare a actului constitutiv;

o) hotărăște cumpărarea de acțiuni, cotarea la bursă, vânzarea și tranzacționarea pe piață a acțiunilor proprii;

p) stabilește plafoane valorice și competențe de efectuare a cheltuielilor;

q) stabilește adaosurile la salariu și criteriile de acordare a acestora pentru directorul general și pentru directorii executivi;
 r) hotărăște în orice alte probleme privind activitatea C.N.I., cu excepția celor care revin adunării generale ordinare a acționarilor.

Art. 15. — (1) Adunarea generală a acționarilor se convoacă ori de câte ori va fi necesar de către președintele consiliului de administrație sau de către cel desemnat să îl înlocuiască, potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Adunările generale ordinare ale acționarilor au loc cel puțin o dată pe an, în cel mult 5 luni de la încheierea exercițiului financiar.

(3) Adunările generale ordinare ale acționarilor se convoacă la cererea acționarilor reprezentând cel puțin o treime din capitalul social sau la cererea cenzorilor.

(4) Adunarea generală a acționarilor va fi convocată în conformitate cu prevederile prezentului act constitutiv, cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită.

(5) Convocarea poate fi făcută prin scrisoare recomandată sau prin scrisoare transmisă pe cale electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, expediată cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului, înscrisă în registrul acționarilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă nu i-a fost comunicată în scris de acționar.

(6) Acționarii reprezentând întreg capitalul social vor putea, dacă niciunul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice hotărâre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute de convocarea ei.

(7) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării generale a acționarilor, precum și ordinea de zi.

(8) Când pe ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

(9) Adunarea generală a acționarilor se întrunește la sediul C.N.I. sau în alt loc indicat în convocare.

Art. 16. — (1) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale ordinare a acționarilor este necesară prezența acționarilor care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social, iar hotărârile trebuie să fie luate de acționarii care dețin majoritatea absolută din capitalul social reprezentat în adunare.

(2) Dacă adunarea generală a acționarilor nu poate lucra din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1), adunarea ce se va întruni după a doua convocare poate delibera asupra problemelor aflate pe ordinea de zi a primei adunări, oricare ar fi partea de capital social reprezentată de acționarii prezenți, iar hotărârile se iau cu majoritate de voturi.

(3) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale extraordinare a acționarilor sunt necesare:

a) la prima convocare, prezența acționarilor reprezentând trei pătrimi din capitalul social, iar hotărârile să fie luate cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social;

b) la convocările următoare, prezența acționarilor reprezentând jumătate din capitalul social, iar hotărârile să fie luate cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin o treime din capitalul social.

(4) Adunarea generală a acționarilor va alege dintre acționarii prezenți unul până la trei secretari care să verifice lista de prezență a acționarilor; unul dintre secretari întocmește procesul-verbal al ședinței adunării generale a acționarilor.

(5) Procesul-verbal al adunării generale a acționarilor se va ține într-un registru sigilat și parafat. Procesul-verbal va fi semnat de către persoana care a prezidat ședința și de către secretarul care l-a întocmit.

Art. 17. — (1) Hotărârile adunării generale a acționarilor se iau, de regulă, prin vot deschis.

(2) Votul secret este obligatoriu pentru numirea sau revocarea membrilor consiliului de administrație, pentru numirea, revocarea ori demiterea cenzorilor sau auditorilor financiari și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea membrilor organelor de administrare, de conducere și de control ale societății.

(3) Hotărârile luate de adunarea generală a acționarilor, în limitele legii sau ale actului constitutiv, sunt obligatorii chiar și pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau care au votat împotriva.

(4) Împuterniciții mandatați ai ministrului dezvoltării regionale și administrației publice au doar drept de vot consultativ.

CAPITOLUL V

Consiliul de administrație

Art. 18. — (1) C.N.I. este administrată de 11 administratori care constituie consiliul de administrație, aleși de adunarea generală a acționarilor pentru o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea de a fi realeși.

(2) Conducerea executivă a C.N.I. este asigurată de directorul general, care este și președintele consiliului de administrație. Directorul general este numit de ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, care îi stabilește și salariul.

(3) Când se creează un loc vacant în consiliul de administrație, adunarea generală a acționarilor alege un nou administrator pentru completarea locului vacant. Durata pentru care este ales noul administrator pentru a ocupa locul vacant va fi egală cu perioada care a rămas până la expirarea mandatului predecesorului său.

(4) Consiliul de administrație se întrunește cel puțin o dată la 3 luni, precum și ori de câte ori este nevoie, la cererea motivată a cel puțin 2 dintre membrii săi sau a președintelui.

(5) Pentru valabilitatea deciziilor este necesară prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor consiliului de administrație, iar deciziile se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți.

(6) Președintele convoacă consiliul de administrație, cu cel puțin 5 zile înainte, stabilește ordinea de zi, veghează asupra informării adecvate a membrilor consiliului cu privire la punctele aflate pe ordinea de zi și prezidează întrunirea. Procesul-verbal este semnat de către președintele de ședință și de către cel puțin un alt administrator.

(7) Consiliul de administrație poate delega unele dintre atribuțiile sale conducerii executive a C.N.I. și poate recurge la consultanți pentru studii, analize sau expertize necesare luării unor decizii.

(8) Președintele consiliului de administrație este obligat să pună la dispoziție acționarilor și cenzorilor, la cererea acestora, orice documente legate de activitatea C.N.I.

(9) Administratorii răspund față de societate pentru prejudiciile cauzate prin actele îndeplinite de directori sau de personalul încadrat, când dauna nu s-ar fi produs dacă ei ar fi exercitat supravegherea impusă de îndatoririle funcției lor. Administratorii sunt solidar răspunzători cu predecesorii lor

imediați dacă, având cunoștința de neregulile săvârșite de aceștia, nu le comunică cenzorilor sau, după caz, auditorilor interni și auditorului financiar.

(10) Sunt incompatibile cu calitatea de membru în consiliul de administrație persoanele care, potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi fondatori, precum și cele care, personal, rudele sau afinii acestora până la gradul al doilea inclusiv, sunt în același timp patroni sau asociați în societăți cu același profil cu al C.N.I. sau care sunt în relații comerciale cu C.N.I., în mod direct sau prin interpuși.

Art. 19. — Consiliul de administrație are, în principal, următoarele atribuții:

- a) elaborează proiectul bugetului anual de venituri și cheltuieli al C.N.I.;
- b) elaborează documentațiile privind structura organizatorică și regulamentul de organizare și funcționare a C.N.I.;
- c) aprobă încheierea contractelor de închiriere;
- d) stabilește tactica și strategia de marketing;
- e) supune anual adunării generale a acționarilor, în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului financiar, raportul cu privire la activitatea C.N.I., situația financiară pe anul precedent, precum și proiectul programului de activitate și proiectul bugetului de venituri și cheltuieli ale C.N.I. pe anul în curs;
- f) aprobă proiectul contractului colectiv de muncă ce urmează să fie negociat cu reprezentanții salariaților;
- g) aprobă tarifele pentru prestațiile specifice;
- h) aprobă regimul de amortizare a mijloacelor fixe ale C.N.I.;
- i) aprobă scoaterea din funcțiune, casarea și valorificarea unor bunuri materiale, în condițiile legii;
- j) stabilește drepturile de salarizare și celelalte drepturi de personal pentru personalul de conducere al C.N.I.;
- k) rezolvă orice alte probleme stabilite de adunarea generală a acționarilor.

Art. 20. — (1) Directorul general reprezintă C.N.I. în raporturile cu terții și are, în principal, următoarele atribuții:

- a) aplică strategia și politicile de dezvoltare ale C.N.I.;
- b) angajează, promovează și concediază personalul C.N.I.;
- c) numește, suspendă sau revocă directorii executivi ai C.N.I. și le fixează salariile;
- d) negociază contractul colectiv de muncă în limita mandatului dat de consiliul de administrație;
- e) încheie acte juridice în numele și pe seama C.N.I.;
- f) aprobă operațiunile de vânzare și cumpărare de bunuri, potrivit competențelor;
- g) aprobă operațiunile de încasări și plăți, potrivit competențelor;
- h) îndeplinește orice alte atribuții, potrivit competențelor acordate.

(2) Directorul general poate delega o parte din atribuțiile sale directorilor executivi.

(3) Competențele, atribuțiile și răspunderile directorilor executivi sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a C.N.I.

CAPITOLUL VI Gestiunea

Art. 21. — (1) C.N.I. organizează și exercită controlul financiar preventiv pentru documentele ce cuprind operațiuni care se referă la drepturile și obligațiile patrimoniale în raporturile cu alte persoane juridice sau fizice.

(2) Controlul financiar preventiv se exercită prin compartimentul de specialitate, potrivit legii.

Art. 22. — (1) Controlul financiar de gestiune se efectuează în conformitate cu prevederile legale, prin compartimentul de specialitate din cadrul C.N.I.

(2) Controlul financiar de gestiune se efectuează în totalitate sau prin sondaj, în raport cu volumul, valoarea și natura bunurilor, cu posibilitățile de sustrageri, condițiile de păstrare și gestionare, precum și cu frecvența abaterilor constatate anterior.

(3) La cererea organelor de control financiar de gestiune, conducătorii și salariații au obligația:

- a) să pună la dispoziție registrele, corespondența, actele, piesele justificative și alte documente necesare controlului;
- b) să prezinte pentru control valorile de orice fel pe care le gestionează sau pe care le au în păstrare, care intră sub incidența controlului;
- c) să elibereze, potrivit legii, documentele solicitate, în original sau în copii certificate;
- d) să dea informații și explicații, verbal și în scris, după caz, în legătură cu problemele care formează obiectul controlului;
- e) să semneze, cu sau fără obiecții, actele de control;
- f) să asigure sprijinul și condițiile necesare bunei desfășurări a controlului și să își dea concursul pentru clarificarea constatărilor.

(4) Constatările organelor de control financiar de gestiune se vor consemna în actele de control, cu indicarea prevederilor legale încălcate și cu stabilirea exactă a consecințelor economice, financiare și patrimoniale, a persoanelor vinovate, precum și a măsurilor propuse. Actele de control vor fi transmise directorului general al companiei controlate.

Art. 23. — (1) Gestiunea C.N.I. este controlată de acționari și de cenzori.

(2) C.N.I. are 5 cenzori și 5 cenzori supleanți.

(3) Cenzorii sunt aleși de adunarea generală a acționarilor. Durata mandatului lor este de 3 ani, putând fi realeși.

(4) Cenzorii își exercită personal mandatul.

(5) Cel puțin unul dintre cenzori trebuie să fie contabil autorizat, în condițiile legii, sau expert contabil.

(6) Cenzorii sunt remunerați cu o indemnizație fixă, stabilită de adunarea generală a acționarilor.

(7) Cenzorii au următoarele atribuții principale:

- a) să supravegheze gestiunea C.N.I.;
- b) să verifice dacă situația financiară anuală este legal întocmită și dacă este în concordanță cu registrele;
- c) să verifice dacă registrele sunt ținute regulat;
- d) să verifice dacă evaluarea elementelor patrimoniale s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare.

(8) Situația financiară anuală nu poate fi aprobată de adunarea generală a acționarilor dacă nu este însoțită de raportul cenzorilor sau, după caz, al auditorilor financiari.

(9) Cenzorii sau, după caz, auditorii interni vor aduce la cunoștință administratorilor neregulile din administrație și încălcările dispozițiilor legale și statutare pe care le constată, iar cazurile mai importante le vor aduce la cunoștință adunării generale a acționarilor.

(10) Cenzorii iau parte la ședințele consiliului de administrație și ale adunării generale a acționarilor fără drept de vot.

(11) Se interzice cenzorilor să comunice acționarilor, în particular, sau terților date referitoare la operațiunile C.N.I., constatate cu ocazia exercitării mandatului lor.

(12) Cenzorii vor consemna într-un registru special deliberările lor, precum și constatările făcute în exercițiul mandatului lor.

(13) Revocarea cenzorilor se poate face numai de adunarea generală a acționarilor, cu votul cerut la adunările extraordinare ale acționarilor.

(14) Cenzorii C.N.I. îndeplinesc și alte atribuții prevăzute de lege.

CAPITOLUL VII

Activitatea

Art. 24. — Exercițiul financiar începe la data de 1 ianuarie și se încheie la data de 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu financiar începe la data constituirii C.N.I.

Art. 25. — (1) Personalul C.N.I. se încadrează în condițiile legii, pe bază de concurs, examen sau interviu.

(2) Drepturile și obligațiile salariaților se stabilesc prin contractul colectiv de muncă.

Art. 26. — Consiliul de administrație stabilește, în condițiile legii, modul de amortizare a mijloacelor fixe.

Art. 27. — (1) C.N.I. va ține evidența contabilă și va întocmi situația financiară anuală, cu respectarea normelor metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Anunțul prin care se confirmă depunerea situațiilor financiare anuale la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 28. — (1) Profitul C.N.I. se stabilește pe baza situației financiare anuale aprobate de adunarea generală a acționarilor. Profitul impozabil se stabilește în condițiile legii.

(2) Profitul C.N.I. rămas după plata impozitului pe profit va fi repartizat în condițiile legii.

(3) C.N.I. își constituie fondul de rezervă și alte fonduri în condițiile legii.

(4) Plata dividendelor convenite acționarilor se face de C.N.I., în condițiile legii, după aprobarea situației financiare de către adunarea generală a acționarilor. Participarea la profit a salariaților C.N.I. se hotărăște de adunarea generală a acționarilor, în condițiile legii.

(5) În cazul înregistrărilor de pierderi, adunarea generală a acționarilor va analiza cauzele și va hotărî în consecință.

(6) Acoperirea pierderilor se va face în condițiile legii și pe baza hotărârii adunării generale a acționarilor.

Art. 29. — C.N.I. va ține registrele prevăzute de lege, conform prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Modificarea formei juridice, dizolvarea, lichidarea

Art. 30. — Adunarea generală a acționarilor poate propune schimbarea formei juridice a C.N.I.

Art. 31. — (1) C.N.I. se dizolvă în următoarele cazuri:

a) imposibilitatea realizării obiectului de activitate;

b) hotărârea adunării generale a acționarilor;

c) hotărârea tribunalului, la cererea oricărui acționar, pentru motive temeinice, precum neînțelegerile grave dintre acționari, care împiedică funcționarea C.N.I.;

d) falimentul;

e) în cazul și în condițiile prevăzute la art. 153²⁴ din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) când capitalul social se reduce sub minimul legal;

g) când numărul acționarilor scade sub minimul legal;

h) alte cauze prevăzute de lege sau de prezentul act constitutiv.

(2) Hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se comunică societății, oficiului registrului comerțului pentru înregistrarea mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe pagina de internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului sau pe portalul de servicii online al acestuia.

Art. 32. — (1) În caz de dizolvare, C.N.I. va fi lichidată.

(2) Lichidarea C.N.I. și repartitia patrimoniului se fac în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Art. 33. — (1) Litigiile de orice fel, apărute între C.N.I. și persoane fizice sau juridice, sunt de competența instanțelor judecătorești de drept comun.

(2) Pentru soluționarea litigiilor cu alte societăți se poate apela și la arbitraj.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 34. — Prevederile prezentului act constitutiv se completează cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu dispozițiile legale în vigoare aplicabile activităților desfășurate de C.N.I.

ANEXĂ)
la actul constitutiv*

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

